

Za nekaj dni se iz teh drobnih jajčic izležejo črvički, ki imajo takój pri roki dovolj živeža. Ko črvički dorastejo, gredó globokeje v zemljo ter se tam pretvorijo v ličinke, iz katerih se pozneje razvijó grobárji.

Glejte, kaj ne stori ljubezen starišev za svoje otroke!

— 6.

G o l o b.

Najljubeznívejša stvarca izmed vseh, kar jih je pokritih s perjem, kar jih ima gibčne peroti, brez dvombe je golob.

Golob je ljubeznjiva, krotka in lepa ptica, — nežna in nedolžna, polna mile ljubezni, in kakor so užé stari ménili, brez žolča. Vse njegovo bitje in življenje je miroljubno, priprosto in nedolžno. Golob je človeku privržen, a vendar prost in svóboden. Njegovo perje je gladko, večkrat svetlo in izpreminjajoče se na solnci. — Vse njegovo kretanje je prijetno in veselo bodi si v letanji, bodi si v tekanji po ravnih tléh. V njegovej obleki zapazimo veliko različnost in mnogovrstnost. Ta ima nežno čepico, drugi pečico, tretji zopet čedno ovrátnico; ta gruli, drugi dromljá, a tretji mu goni in brusi koló. Kako čedno stopajo in tapljájo ondu male nežne nógice po belem pesku, kako se jim radovedno žarí rudečkasto oko! Potem pa zletijo gibčno in lahko na tak kraj strehe, kamor je uprló jutranje solnce svoje zórne rujne žarke. — In tu se kljunčkajo, grlijo in igrajo se, ter si na vsakovrsten način delajo kratek čas.

Lepo in hitro je letanje golobovo; letí najhitreje med vsemi pticami in to je jedina njegova varnost, da more uíti kregulju. Kadar se suče ta roparska ptica visoko nad dvorom, kjer se izprehaja kuretina, tako visoko še, da jo komaj zapazi človeško oko, užé jo je zapazil golob, in ako mu nij mogoče skriti se, tedaj se dvigne cela jata v kolobaru k višku. Hitreje in vedno hitreje vertí in suče se gosti kolobar, da premoti roparja, ki se spustí naravnost navzdol, pa ker mu je užé vid in letanje negotovo, izgreší svoj plén. Poskusi še drugič, ponóví še tretjič, pa vse zamán, in ne ostaja mu družega, nego to, da se osramočen pobere in izgubi. Časih, to se zná, da je tudi izid drugačen, namreč krvav.

Preračunjeno je, da preletí golob v desetih minutah tri ure daleč. Zaradi te lastnosti je bil golob užé v starih časih pismoñoša, t. j. po golobih so pošiljali pisma in poročila v dalnje kraje, ko še nij bilo take zveze med oddaljenimi kraji, kakor jo imamo dandanes, ko je prepreženo vse s cestami in železnicami. — Nežno in skrbno ljubezen izkazuje golobica sosebno svojim mladičem; vsako zrnce jim zmehča v svojej guši ali grbanci in je potem skrbno pita. Ko mladi golobček prvič izletí iz pristrešnega golobnjaka, obletava ga golobica z materínsko skrbljivostjo od vseh strani.

A često je golob tudi žrtev svoje ljubezni. Njegovo stanovanje se mu namreč tako priljubi, da prodan v daljne daljne kraje, zna si ga zopet poiskati. In ako nastane požar, tudi takrat ne zapusti svojega lesenega domovja. Človek res ne more brez notranjega srčnega usmiljenja gledati, kako se zaganjajo te zveste živalce skozi ognjene in dimne vrtince, ter obletavajo golobnjak, dokler jih slednjič v žrjavici in pepelu ne pokoplje plamen in požar.

Postlovenil Sv. P . . . ar,